

3/2/2019

הספד לאלי טייטל

המה של משפחת כהן

השנת 1958 שנתיים אחרי שהשטנו ארצה נכנס אלי למשפחת
כהן תחילה כחבר של אסתר אחותנו וכעבור מספר שנים
כבשרה והנה למרות שישים שנה של היכרות שיכלו להספיק
כדי למלא דפים שלמים על ציוני דרך ותחנות בחייו של
אדם אני מוצא את עצמי במצב שבו יותר ממה שאני יכול
לכתוב על מה שהאדם הזה שהולך היום למנוחת עולמו
היה ועשה בחייו אני יכול לספר על מה שהוא לא היה ומה
שהוא לא עשה והתמונה המתקבלת היא של אדם שמוטיב
אחריו מופת נפלאה שבנויה על עקרונות שברובם הם
בהחלט "אל תעשה".
אלי שהיכרנו מעולם "לא הלך רכיל", מעולם "לא זיבר ספרה",
מעולם "לא נשא שום שווא" והעובדה שהוא מיטע מאד
בזיבור קטנה כנראה בתכונות האופי האלה שהן כה
נזירות במחולותינו.

אלי היה צנוע שבצנועים מסתפק במדע שבמדע שכל
עולמו היה בקצת אמותיו. לא איש של נופסים וביאויים
ואפילו נסיעה מחוץ לבית הייתה מושגת לרציון של
קילומטרים ספורים.

ילציו, נכציו ובני משפחתו הקרובים היו כל עולמו.
כשהסעתי לבית החולים אתמול אולי כבר היה מחוסר הכרה
וכשהסעתי יומיים קודם הוא בקושי יכול היה למלא מילים
ספורות ומה שהיה לו לומר לי במעט המילים שעוד יכול
היה לחלץ מפיו ובקושי רב זה "הכל בסדר שמו".
פלטים ספורים לפני שהצריקו לו מורפיום לשיכוכ הכאבים
אמר לו הרופא "אתה לא חושב שאתה קצת מטרים" אחרי
שהתשובה של אולי הייתה "הכל מצוין" כשהוא שאל אותו
איך הוא מרגיש.

ואם ורצ הבת נשמעה אומרת לו "אז מה אנחנו עושים שה
אולי נאק הביתה" כשענה שם לה באותו האופן.
כי זאת צרכו של אולי לא להתלונן ולא להיות חלילה לסופר
ולמעשה.

בין יתר התיאורים של שן עזן שמעתי היו כאלה שציירו
אותו כמקום אוטופי שבו הקנאה וצרות העין אינם
קיימים. האשון נקיייה מאשון הרע. עולם בלי חומרות ובלי
רציפות ברע שבו שלוה ופועם תופסים את מקומה של
התחרות הבתתי פוסקת של ימינו.

אולי היקר כל הדברים האלה שמניתי כאן התקיימו בק
העובד בעולם הזה ואין ספק שבשן עזן כבר תחלה ללא
שום קושי ושלרו המקום הראוי לך.

הילצים והמשפחה שבה אהבת יצו להשיב לך מלאו החופן
אהבה וזארה. אסתר שלא עברה את הבית וסערה אותך
יומם וילילה ורצ שעברה את הקליניקה שלה כבי ללות אותך

הכל הטישולים הרפואיים, האהבה הכנה של איציק והנכדים,
הצאסה של יוליה ושל אחיק ואחייניק וכמובן אני הבן
שברוב צאטנו ואהבתנו סט האוק וסוב בקו מיאמי - תל
אביב כאילו הייתה זאת נסיסה עירונית, הכל כזו לבקר
אותך ולקחת חלק בטישול בק.
אפיק שהותפת אחריק ילדים שכאלה.
במותק שקחת את עינינו באשר למהות המופת שאדם
מותיר אחרינו ולוואי שנצט לאמץ מוט מן המוט מן
המידות הטובות שלך.
ממקום מנוחתך עזן ברק את שאפיק שהיו כל עולמך
בהפיאות שלמה וברק את יוליה כלתך שבימים הקרובים
תכרע ללצת בהפכת הצלחה לה ולרק שיוולד אמן כן יהי
רצון.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים